

=====

MAANDBLAD ten dienste van de Gereformeerde Kolonie te Monte Alegre
Paraná --- Brasil

R e d a c t i e

M. B O S

A. N A P

R. N A U T A

Adres Redactie: Monte Alegre, Paraná, C.F. 171, Brasil.

Verschijnt op het einde van elke maand.

Correspondentieadres in Nederland: R.J. GROENVELD

Englumstraat 9, Oldehove Gn

Girono. 982435.

Abonnementsprijs: In Brasil Cr\$ 2000 per halfjaar

In Nederland en elders: f. 4,75 of Am\$ 1,50.

per halfjaar.

=====

I N H O U D:

Pag. 2	Schriftoverdenking
" 3	Brief uit het Moederland
" 4	Rubriek voor de Vrouw.
" 6	Onderwijs
" 7	Novidades do Brasil.
" 9	Gedicht.
" 10	Kritische Kroniek
" 11	Persschouw
" 13	Kolonisatie
" 14	Wij lezen samen de Institutie.
" 15	Het Weeroverzicht
" 16	Kerkelijk Nieuws
" 18	Van de Escola Ebenézer Verenigingsnieuws en advertentie,

*****
 S C H R I F T O V E R D E N K I N G
 *****

B e n e d e n e n b o v e n .
 (Na Pasen)

Indien dij dan met Christus opgewekt zijt,
 zo zoekt de dingen, die boven zijn.

Col. 3:1

Zijt.....altijd onbeweeglijk in het werk
 des Heren, als die weet, dat uw arbeid niet
 ijdel is in den (verhoogden) Here (Christus).
 1 Cor. 15:58.

Christus is opgestaan - Hij heeft het stof der aarde, dezer
 aarde, niet slechts aangenomen, doch ook verheerlijkt. Met was
 weer Pasen, en het wordt weer Hemelvaartdag.

Nu komt de vraag: wat nu ? Hoe moeten wij op Pasen ons gedragen ?
 Wat is de rechte levenshouding ?

De antwoorden, die men op die vraag geeft, wijzen twee richtingen
 uit.

Sommigen zeggen: wij moeten naar boven. Onze zinnen zetten op wat
boven is. Zij keren zich hemelwaarts. En wenden de aarde met haar
 beneden-dingen den rug toe. En omdat de hemel nu eenmaal niet op de
 aarde is, doch in de hoogte, onbereikbaar vooralsnog, daarom wordt
 hun hemelgedachte schier automatisch tot een zoeken, een mediteren,
 een bedenken van de dingen die boven zijn.

Anderen spreken: wij blijven hier beneden. Onze zinnen zetten we
 op, onze handen leggen we aan wat beneden is. Zij keren zich tot de
aarde, weten dat de stof, dat het zichtbare, het hier beneden
 gegevene, door Christus aangenomen en bevrijd is. En daarom schamen
 zij zich over de aarde niet, die immers door Christus is gemaakt
 tot deelgenote, en tot veel meer, van zijn verlossing. En omdat de
 aarde hier is in ons onmiddellijk bereik, daarom wordt hun aarde-
 aanvaarding schier automatisch tot een werken, een praktiseren,
 een doen van een werk, dat ze niet ijdel noemen in de Here.

De beide groepen zitten elkaar nog al eens dwars in de Paaskerk.
 De ene legt er den nadruk op, dat Pasen zich haast naar Hemelvaart.
 De andere, dat Pasen toch op zich zelf den zegen Gods legt op de
vrijgemaakte aarde

Maar beide groepen kunnen weer een eenheid worden. Mits ze, elk
 voor zich, ophouden automatisch te denken over boven, of te werken
 voor beneden.

Want zodra ~~we~~ we weer bewust gaan leven uit de paasgedachte, zien
 ze in, dat Pasen inderdaad zelf de dingen van beneden weer in de
 dienst van God en van diens Leven stelt door het leven van de ver-
 hoogden Christus, doch dat het anderzijds de Paasvorst Christus van
 de aarde naar de hemel opwaarts voerde, opdat vandaar de aarde zou
 worden geregeerd, en zich daarheen verheffen zou.

Hebben ~~we~~ we zo bewust Paasfeest gezet op z'n eigen plaats, dan
 lezen we in de bijbel twee teksten, beide over de Paas-gave en de
 Paasgever.

De ene tekst laat naar boven (Col.3:1) en de andere naar beneden
 zien (1 Cor. 15:58); de ene laat bedenken wat boven is, de andere
werken op en voor en met wat beneden is (want werken doen wij hier
 en nergens anders).

Zo keert de vrede in de kerk terug en wijkt eenzijdigheid.

De Schriftoverdenking is van de hand van wijlen Prof Dr K. Schilder en is te vinden in zijn verzamelde werken: Schriftoverdenkingen I bl 136, 137.

B R I E F uit het m o e d e r l a n d

.....

In het eerst nummer schreven we iets over de noodzaak van het kerkverband en met een enkel voorbeeld lieten we zien, dat negeren van het kerkverband uiteindelijk kerkverwoestend werkt.

Een goede vriend vroeg - nadat hij 't artikeltje gelezen had: Kun je hen in Brasil niet wat "meer opgewekte kost" voorzetten? Aan dit verzoek dacht ik, toen ik een bepaalde passage las in "Het wonder van de negentiende eeuw". Een prachtig boek van H. Algra uit Leeuwarden. U hebt de bespreking van dit boek in De Reformatie zeker gelezen.

Welnu, op pag 23 lezen we: "Wijlen Dr S. Cuperus van Lekkum had al de notulen van de classes en de acta der Friese Synoden uit de 17e en 18e eeuw nageplozen i.v.m. zijn proefschrift. Toen was zijn indruk (en nu komt een letterlijk citaat): Wat een aaneenrijging van ergerlijke zonden, met name overspel en dronkenschap. De stukken registreren het telkens weer. Maar toen, zo zei hij, ging hij eens aan het rekenen. Hoeveel generaties van predikanten hadden gewerkt in het tijdvak, dat hij bestudeerde en hoe het daarbij ging om vele honderden predikanten in totaal. Het overgrote deel van die mannen heeft nimmer aanleiding gegeven tot enige tuchttoefening. En dùs komen hun namen niet in de stukken voor. De stille en trouwe werkers schijnen geen historie te maken, en alleen de excessen worden geregistreerd. (Onderstreping van ons)"

Een veelzeggende opmerking, zegt de schrijver.

Inderdaad ! leerzaam !

We zijn zo vaak geneigd om allèen maar over de moeilijkheden in de kerken te spreken, allèen maar de excessen te registreren en daardoor de stille en trouwe werkers te vergeten.

Is het geen genade van de Here, dat Zijn Woord week aan week trouw bediend wordt? Dat temidden van de woordverkrachting de schriftuurlijke en getrouwe prediking voortgang blijft vinden? Dat was toch de inzet, de roeping van de Vrijmaking: trouwe, ware wettige Kerk te blijven! Dat is toch de oproep der dusgenoemde "doorgaande reformatie": houdt wat ge hebt, opdat niemand Uw kroon rove!

Als één van die "kleine dingen", waarvoor we echt zo dankbaar moeten zijn, willen we de uitslagen van de verkiezingen voor de Provinciale Staten noemen. U noemt dit toch niet een verwarrende vermenging van Kerk en Politiek?

We hebben toch immers door de Vrijmaking - òòk een Grote Reformatie die de Here gaf - en in de tijd na de Vrijmaking, weer opnieuw die nauwe band: Kerk en Politiek beleefd! We zien toch immers in de uitslag van die verkiezingen van 23 maart l.l. opnieuw dat verband. De Boerenpartij en de Pacifistisch Socialistische Partij waren de grote winnaars. Deze winst voor "links" heeft veel te zeggen over de voortgaande ontwaarding van de prediking. Daartegenover stond ondanks felle bestrijding een winst van het G.P.V.

Een geringe winst weliswaar, maar toch om er dankbaar voor te zijn. Het G.P.V. is van veel zijden aangevallen. In "Opbouw" vond een medewerker het nodig te adviseren: stent toch op een vrijgemaakte broeder van de A.R.P. Er was wel meer te noemen.

En toch: vooruitgang. Dit zegt òók veel over de prediking, de trouwe prediking. Laten we dit nu dan eens registreren.

We herinneren U aan het artikel van Prof. Kamphuis in het vorige nummer van "Monte Alegre", inzake de curatoren-beslissing over het leven en werk aan onze Theologische Hogeschool.

We noemen de trouw van de kerkeraden om de kudde, waarover zij in opdracht van Christus hadden te waken, niet over te leveren aan een dusgenaamde "evangelische ruimte". Onze Generale Synode te Rotterdam noemde in dit verband de kerkeraad van Murmerwoude. Door verschillende scribenten in kerkbodes e.d. periodieken is ook -volkomen terecht- de kerkeraad van Groningen-Zuid genoemd. Het wonderlijke is, dat de laatste kerkeraad door velen veroordeeld wordt, terwijl de kerkeraad van Murmerwoude zo'n veroordeling bespaard wordt.

Hierbij is ook de kerkeraad van Groningen-Noord te noemen. Toen zijn gewezen predikant L.L. van der Vliet de vrijheid eiste voor te mogen gaan in een "dienst des Woords" bij een groep apart vergaderende broeders in Groningen-Zuid, heeft deze raad dit geweigerd. Waarom? Vanwege de eenheid der gemeente en de broederlijke verhoudingen met zijn mede-ambtsdragers. En weer, deze raad wordt hierover niet hard gevallen en Groningen-Zuid wèl. Waarom? Is de daad, het streven en het "wroeten" van ds Van der Ziel minder settarisch dan het heengaan naar de synodale kerken?

Merkt U, dat we -ongemerkt- weer de "aparte gevallen" registreren? Laten we toch 'n open oog houden voor die "kleine gewone alledaagse zaken": trouwe prediking, goed huisbezoek, leerzame catechisaties, bijbelse opvoeding en onderwijs, thuis en op school.

En dat in deze tijd van vals oecumenisme, ontmythologisering van de Bijbel (neo-modernisme), verloochening van de Bijbel.

Natuurlijk is dit kwaad ook merkbaar in de Gereformeerde Kerken, maar de Heere geeft -ondanks onze zonden- nog zo veel zegen, en zo veel rijkdom.

Uw Familielid S.J. Sietsma
Kampen.

R u b r i e k   v o o r   d e   V r o u w

.....

+++++

...maar ook voor ons allen

door mej. J.C. Dees.

.....Er belt een mevrouw op.

"Wij zijn van plan ons dochtertje naar de huishoudschool te sturen, maar mogen we dan eerst eens komen kennismaken? Ik wil graag zien in welke omgeving zij een paar jaar zal doorbrengen."

Er wordt een afspraak gemaakt en enkele dagen later staat de bezoeker vergezeld door haar dochtertje in de ruime hal van het nieuwe schoolgebouw.

Na de kennismaking en een algemeen gesprek over het meisjesnijverheids- onderwijs is het wel prettig om het gebouw verder te bekijken. Loopt U mee? Op een uurtje moet U wel rekenen.

We gaan eerst naar het lage gedeelte waar de praktijk lokalen voor de huishoudvakken zijn. De eerste deur die we open doen is die van het huishoudkeukentje, waar elke week 2 leerlingen om de beurt kookweek hebben. De meisjes, die voor het 3e jaar op school zijn maken dan zelfstandig de menu's voor deze week en doen daarvoor zelf de inkopen.

Aan het einde van iedere week gaan ze bij de administratrice "afrekenen", onder overleg van bewijsstukken van het gekochte. Er is een roestvrij stalen aanrecht met dubbele gootsteenbakken, terwijl de pannen, die boven de servieskastjes staan van hetzelfde materiaal zijn. We laten de dametjes hun kleine "koninkrijk" en lopen door de lichte overblijfruimte naar de grote leskeuken waar voor ieder van de 24 leerlingen een keukenkastje beschikbaar is met kommen, borden, pannen met 2 gaspitten of 2 elektrische platen. In het hele lokaal zijn 3 gas en 3 elektrische fornuizen om onze bak- en braadlust bot te vieren. We werpen nog een blik in de hoge koele provisieruimte waar de voorraadbussen, vliegenkast en koelkast hun plaats hebben. In kleine scholen is de leskeuken vaak gecombineerd met het was-strijk-huishoudelijkwerk-lokaal, maar bij een wat groter leerlingenaantal is het handiger om deze lokalen apart voor de verschillende lessen in te richten.

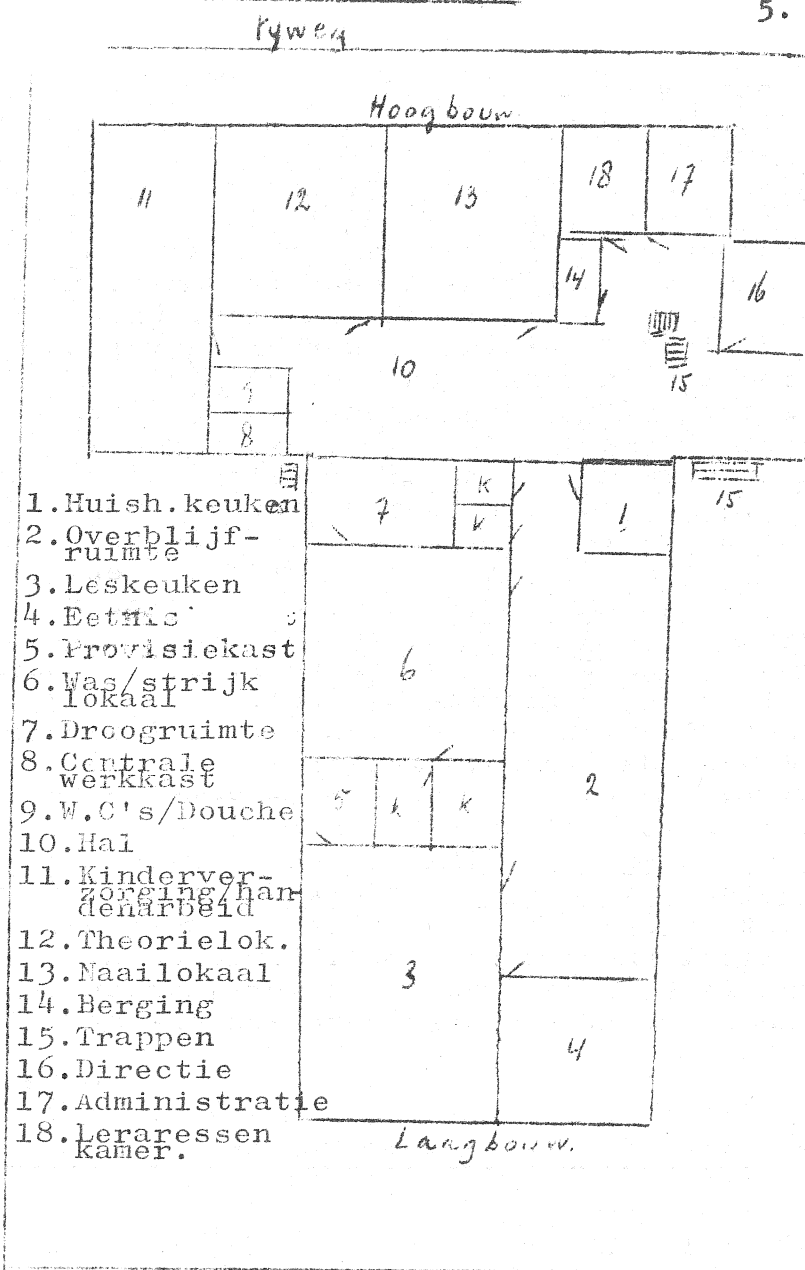
Hier in het was/strijk-lokaal vinden we naast het wasmateriaal de kasten

met serviesgoed voor de lessen in tafel dekken en dienen.

Achter in het lokaal zijn aparte ruimten voor strijkplanken strijkijzers en de linnenberging. Ja, die linnenkast! Het is een kostelijk gezicht die 2 volle kasten met rechte stapels theedoeken, tafellakens, pannedoeken en handdoeken te zien. Het lijkt wel heel royaal, die 2 volle kasten, maar het ministerie verwacht de eerstvolgende 10 jaren dan ook geen aanvraag om de linnenkast te mogen aanvullen.

Door de droogruimte waar de wasmachine met centrifuge, drooglatten en rekken voor het wollen goed staan, komen we in de hal langs de centrale werkkast en de W.C's en douches.

Zullen we nu maar eerst naar het mooiste lokaal van de hele school gaan? Hier worden de lessen in kinderverzorging en handenarbeid gegeven. Aan weerszijden zijn er grote ramen en vooraan staat de wieg met een pop op babyformaat. U begrijpt hoe dol de meisjes hierop zijn. De lessen in dit lokaal vindt iedereen dan ook erg prettig. Zij kunnen hun fantasie heerlijk uitleven tijdens handenarbeid, stofversieren, boetseren of tekenen.

De producten worden dan ook trots op het prikbord getoond.

In het kleine theorielokaal worden de algemeen vormende vakken gegeven, waaronder men rekent: rekenen, taal, aardrijkskunde, geschiedenis en Engels. Daar voor de meeste meisjes onze school eind onderwijs is, wordt vooral aan het taalonderwijs aandacht besteed.

In het volgende lokaal komen we de laatste groepvakken tegen, n.l. de "naaldvakken". Breien, borduren, verstellen, patroontekenen, naaien zijn de vakken, die hier door de speciale vakleerkrachter worden gegeven. Als het resultaat van 3 jaar werken bij elkaar ligt, is het een gevarieerd geheel, waarin logisch en doordacht de graad van moeilijkheid regelmatig opgevoerd is.

Op de bovenverdieping zijn 2 naai- en 2 theorielokalen. In deze laatste worden ook de vakken gegeven, zoals plantenverzorging en natuurkunde en Bijbelse Geschiedenis en maatschappelijk inzicht.

Dalen we de trap weer af, dan komen we bij de "kamers", n.l. directie, administratie en lerarenkamer.

Bij de inrichting heeft men op speciaal op gelet om zoveel mogelijk verschillende materialen te gebruiken, zodat de leerlingen hiervan ook het verschil in onderhoud leren kennen, b.v. parketvloer in de ene, linoleum en vaste vloerbedekking (tapijt) in de andere twee.

Dit alles is de omgeving, waarin dagelijks gewerkt wordt. Het eigenlijke werk, het onderwijs zelf, wel, dat is weer een verhaal apart.

J.C. DEES.

O N D E R W I J S

Een goed bericht:

Het Emigratie-Fonds te Amsterdam besloot gelden beschikbaar te stellen voor de aanschaf van enig lesmateriaal voor Juffr. DEES. Ook werd een aanvraag ingediend bij het "Times Educational Program". Hiervan weten we nog geen uitslag.

Nijverheidsonderwijs in Nederland.

Door ouderweek, ouderavond, schoolbezoek enz. ontstond er een band tussen de kolonisten en onze school, en bent U op de hoogte van de zaken rond het onderwijs. Juffr. Dees hoopt met een andere onderwijstaak te beginnen. Nieuw en voor velen onbekend. Om dus het a.s. werk van Juffr. Dees meer bekendheid te geven leek het ons goed, **het** artikel dat U hierboven las, te plaatsen. Als we haar artikel goed lezen, begrijpen we hoe ze hier zal moeten pionieren. Maar haar eenvoudig begin in de kolonie zal gesteund worden door ons begrip voor deze belangrijke sector van het onderwijs, mede door haar artikelen.

A. Nap.

Bericht van de Redactie:

Door een misverstand zijn de voor Nederland bestemde exemplaren van het Maart-nummer abusievelijk per zeepost, in plaats van per lucht-post verzonden. Uitteraard ontstaat hierdoor grote vertraging in de ontvangst in Nederland. We zullen hopen, dat dit niet weer gebeurt.

Novidades do BRASIL

.....
 .....
Periode 9 februari - 9 maart 1966.

Algemeen.

De terugkeer van de minister van Oorlog, Generaal Costa e Silva, van zijn Europese reis, heeft de opvolging van president Castello Branco wederom in het volle daglicht geplaatst. Generaal Costa e Silva werd bij zijn aankomst door een indrukwekkend aantal officieren van leger, marine en luchtmacht ontvangen, waaruit nogmaals blijkt, dat zijn candidatuur door het merendeel der officieren wordt gesteund. Hij gaf dan ook wederom duidelijk uiting aan zijn bereidheid zich candidaat te stellen voor het presidentschap, indien hij door een der politieke partijen daarvoor zou worden aangewezen.

In het vorige verslag werd melding gemaakt van het laatste amendement op de Grondwet, waarbij o.m. de datum voor de (indirecte) presidentsverkiezingen -3 oktober 1966- is vastgesteld. Bedoeld amendement bepaalt voorts, dat de kandidaten voor president en gouverneur zich 90 dagen vóór de verkiezingen uit de door hen uitgeoefende openbare functie moeten terugtrekken. In het geval van de minister van Oorlog zou dat betekenen, dat hij 3 maanden voor de verkiezingen zijn ministerschap zou moeten neerleggen en zich zou moeten laten pensionneren. Nu verliest in Brazilië een militaire bevelhebber die gepensionneerd wordt, (hier te lande "generaal in pyjama" geneemd) prompt een groot deel van zijn invloed zodra hij zijn commando overdraagt. De minister van Oorlog neemt met het neerleggen van zijn functie drie maanden voor de verkiezingen het risico, dat zijn invloed op de parlementariërs die op hem zullen moeten stemmen -een invloed die momenteel uit hoofde van zijn functie uiteraard zeer groot is- op de dag van de verkiezing aanmerkelijk is teruggelopen, en hij dan overgeleverd is aan het spel van de politieke krachten. Nu gingen en gaan er geruchten, dat Costa e Silva die zijn eigen candidatuur zonder overleg met de president voortijdig heeft uitgeroepen, door president Castello Branco niet als de ideale opvolger wordt gezien. De president, die zich in het huidige stadium moeilijk kan veroorloven de steun van zijn minister van Oorlog te verliezen, zou, volgens dezelfde geruchten de periode waarin men geen openbare functies meer mag bekleden langer hebben gesteld, dan aanvankelijk voorzien was "om de candidatuur van Costa e Silva als een doorgestoken luchtballon te laten leeglopen".

De minister, die zich dit risico wel bewust is heeft dan ook prompt na zijn terugkeer een onderhoud gehad met de president over zijn candidatuur, waarbij de president zich tactisch niet teveel zou hebben vastgesteld, doch inmiddels wel de minister van Oorlog heeft laten verklaren, dat hij de -nog steeds onpopulaire en momenteel nogal becritiseerde- financieel-economische politiek juist achtte en deze, indien hij president zou worden, dan ook zou voortzetten.

De president is versterkt mit deze episode gekomen, want hij heeft hierdoor niet alleen een mogelijke controversie met een grote groep militairen, hetgeen de stabiliteit van het regime in gevaar zou hebben gebracht, kunnen vermijden, doch bovendien steun ontvangen voor het economisch beleid van de regering.

Het Congres heeft na het reces zijn werkzaamheden wederom hervat.

De verkiezing van de politiek belangrijke functie van Voorzitter van de Kamer van Afgevaardigden (Tweede Kamer) was de eerste vuurdoop voor de nieuwe partijen. Na een reeks interne moeilijkheden te hebben overwonnen, waarbij de president van de Republiek persoonlijk moest interveniëren om de eenheid te handhaven, bezat de regeringspartij ARENA net voldoende meerderheid om haar kandidaat te doen verkiezen, alhoewel de oppositie partij MDB op het laatste moment besloot de stemming te boycotten.

Aan het einde van de verslagperiode werden berichten bekend gemaakt over een plan voor opstand onder de politiemacht van de staat Rio Grande do Sul. De opstand, die de vorm van een contra-revolutie zou moeten aannemen, zou samenvallen met het bezoek van president Castello Branco aan Rio Grande do Sul. Inmiddels is het complot ont-manteld en een aantal officieren gevangen genomen. Het bezoekprogramma van de president aan Rio Grande do Sul zal normaal doorgang vinden.

Economie

De stijging van de kosten van levensonderhoud die volgens de voorlopige officiële gegevens in januari 5,1 % en in februari 4,2% bedroeg, baart de regering ernstige zorgen, temeer daar een belangrijk deel van dit percentage voor rekening komt van de stijging van de levensmiddelenprijzen. De indruk is, dat de monetaire autoriteiten zich teveel uitsluitend op de eliminering van het begrotings-tekort, inderdaad de belangrijkste factor van de inflatie, hebben geworpen (men hoopt voor 1967 een vrijwel sluitend budget te presenteren) en te weinig aandacht hebben geschonken aan bijkomende inflatoire factoren, waardoor omvangrijke emissies van papiergeld toch niet konden worden voorkomen. Tot de recente oorzaken van papiergeldemissies behoorden o.a. de grote koffieoogst in 1965, waarvan het overschot door de regering moest worden opgekocht; een grotere hoeveelheid deviezen door toename van de export welke in handen van de Braziliaanse Bank bleven, doch waarvan de tegenwaarde aan de exporteurs diende te worden uitgekeerd; de noodzaak om de kredietverstrekking aan het bedrijfsleven niet zo krap te houden als aanvankelijk was voorzien, terwijl voorts nog andere inflatieverwekkende factoren optraden, zoals de recente devaluatie van de cruzeiro, waardoor de benzineprijzen -dus transportkosten- stegen en tenslotte de aanpassing met plm. 27% van de minimum-salarissen met ingang van 1 maart j.l.

De regering kan overigens niet worden verweten, dat zij geen slagvaardigheid aan de dag legt, integendeel, er worden wellicht teveel maatregelen genomen waardoor allengs de indruk ontstaat, dat men maar aan het proberen is en er geen duidelijk omliggende "planning" bestaat.

Een van de sectoren, waaraan de regering in het kader van de inflatiebestrijding momenteel aandacht besteedt is de koffie. Dit product, dat nog altijd een leeuwenandeel heeft -alhoewel minder dan vroeger- van het Braziliaanse export-pakket, is altijd èèn van de belangrijke oorzaken geweest van de inflatie. De overheid koopt namelijk jaarlijks door middel van het Instituto Brasileiro do Café, de oogstoverschotten op. Deze overschotten ontstaan wanneer de oogst boven het exportquotum (maximaal 17 miljoen zakken doch het afgelopen jaar werden slechts 14 miljoen zakken geëxporteerd) en de nationale consumptie (6 miljoen zakken) ligt, hetgeen geregeld voorkomt. De opgekochte overschotten worden door de jaren heen opgeslagen en vormen een variabele reserve van plm 50 miljoen zakken, waarvan wellicht nog 30 miljoen exporteerbaar zou zijn. De kosten van dit opkopen en het opslaan van de koffie vergen enorme uitgaven, die slechts ten

dele worden gedekt door het bedrag dat door de regering op iedere geexporteerde zak koffie wordt ingehouden. Bij oogsten, zoals de afgelopen oogst was, is de regering gedwongen tot commissies over te gaan om de koffie op te kopen. Bovendien wordt de koffie, die voor binnenlands gebruik bestemd is door genoemd koffiinstituut tegen een veel lagere prijs, tot voor kort p.m.f. 4,= per zak van 60 kg, aan de branderijen geleverd. Ook deze subsidie dient betaald te worden uit het fonds (koffiebeschermingsfonds genaamd), dat uit de ingehouden bedragen over de geexporteerde koffie wordt gevormd.

De regering overweegt thans het eventuele overschot van de komende oogst (geraamd op 23 miljoen zakken) niet meer op te kopen, terwijl anderzijds de binnenlandse koffieprijzen zal worden opgetrokken tot de werkelijke kostprijs van de koffie, d.w.z. op ongeveer Cr\$ 800 (f. 1,20) per kg. De prijs bedroeg tot voor kort Cr\$ 80 (f. 0,13) en thans Cr\$ 400 (f. 0,66) per kg.

De verscherping van de strijd tegen de inflatie wordt nu wel nodig, wil het economisch plan van minister Campos uiteindelijk niet als een mislukking bestempeld worden. Nog dezer dagen werd de regering in het Congres hierover door de oppositie aangevallen, waarbij de papiergeldemissies op minuut-basis werden vergeleken. Terwijl Juscelino Kubitschek -met de bouw van Brasilia en de aanleg van wegen etc- Cr\$ 510.000 per minuut in omloop bracht; Jânio Quadros slechts Cr\$ 20.000 en João Goulard met zijn slecht beleid Cr\$ 5000.000; heeft deze regering sinds de revolutie Cr\$ 1.500.000 per minuut in omloop gebracht, aldus een afgewaardigde van de oppositie. Zelfs wanneer deze bedragen gedeflationeerd worden valt de verhouding niet ten gunste van de regering Castello Branco uit.

De Emigratie-Attaché
Voor deze: Drs R. Claasse

=====

D e B o o m

Ik heb mij naar het hoge licht gerekt,
mijn ijle groen doen fluisteren met de wolken
en toen de paren vogels mij bevolkten,
hen teder met mijn blaadren toegedekt.

Ik wachtte op het kiemen in de nesten,
verdubbeld mijn broze tederheid
en heb de jongen wuivend uitgeleid,
toen herfst kwam stormen uit het grauwe westen.

Maar nu het moe-zijn zich als winterschemer
gaat nestelen in alle naakte twijgen,
zie 'k oude sterren zich vertrouwtlijk neigen.

Mijn eigen wezen wordt mij immer vreemder,
de liefde van de hemel blijkt steeds eender
en ik verstil in onbegrijpend zwijgen.

Andries Dongera
(Uit: Herfst in Europa)

=====

.....
 K R I T I S C H E K R O N I E K
 .....

Als een kennis van Spectator mag ik me ook met andere zaken inlaten. Beschreef Spectator tot nu toe die zaken die voor de historie van de kolonie van groot belang zijn, deze keer wil de kennis van Spectator iets opmerken over de toekomst.

Op 2 april 1981 wordt er in de kolonie een nieuwe vereniging opgericht. Deze vereniging wordt in het leven geroepen voor het bewaren van de Nederlandse taal.

Het bestuur wint inlichtingen in bij het genootschap "Onze Taal" en bij het Algemeen Nederlands Verbond en besluit een prijsvraag uit te schrijven. Er blijken 2 deelnemers te zijn en hier volgt de bijdrage van een der mededingers en het daarbij gevoegde schrijven:

Naar de dokter.

-Hallo, como vai ?

-Och, mais ou menos, 'k heb toch zo'n dor de cabeça en soms ook nog dor de bariga

- Waarom ga je niet naar de medico ?

- Ach, als je een consulta wilt, moet je soms zo lang wachten.

- Maar misschien wil de dokter je direct wel atenderren, soms heeft hij hora marcada, ik zal wel eens even voor je telefonar.

- De dokter zei, dat je logo moest komen, hij heeft nu wel tijd.

- Ja, maar ik heb geen condução.

- We pikken wel een caminhão, maar wacht, daar komt ook al een fuque.

(In de wachtkamer)

- Zou het echt erger zijn, dan een gripe simples ? Of zou het ook apendicite kunnen zijn ? Zou er ook een chapa genomen moeten worden ?

- Vamos ver, kijk, je kunt al geholpen worden.

(Het bezoek aan de dokter is achter de rug.)

- Nou, en, o resultado ?

- Ach hij vroeg me bastante causas.

- E, no fim ?

- De dokter zei, dat ik te veel feijão en arroz en te weinig verduras at. Hij heeft me heel wat remedios voorgeschreven. We gaan eerst maar naar de farmacia.

- Heb je wel genoeg dinheiro bij je ?

- Och, ik denk, dat de conta niet zo hoog zal zijn. En anders vraag ik een flinke desconto. En dan de rest in prestações. Zeg, ik wil in de farmacia meu peso ook nog even controlar. Dan kan ik eens zien of ik ben afgevallen. Ik snap er eigenlijk niets van, dat die dokter wat op mijn eten had aan te merken, we krijgen elke dag feijão, arroz en banho de porco. Hij had het steeds maar over vitaminas. Enfin, we zullen eens kijken, of al die remedios mijn saude kunnen melhorar.

 Geachte jury,

Als U mocht menen, dat ik voor een prijs in aanmerking kom, zou ik graag ontvangen het pas verschenen boek:

"Oorzaken van de mislukking van de Hollandse Kolonies in Brasil".

Een kennis van SPECTATOR.

P E R S S C H O U W

Met de motivering in het eerste nummer gegeven bij de rubriek Persschouw, achten wij het verantwoord dit oude artikel te plaatsen:

O Presbiteriana Biblico:

William R. Le Roy: Oecumenisch debat in de Igreja Presbiteriana Independente.

"Twee personen zijn onlangs in "O Estandarte" in debat getreden over de vraag: Aansluiting of geen aansluiting van de Igreja Presbiteriana Independente bij de Wereldraad van Kerken?

De theoloog aan het seminarie van de Igreja Presb. Indep., ds. Ciro Machado, kiest negatief positie en ds. Antônio de Godoy Sobrinho van Arapongas, Paraná, positief.

We zijn het niet eens met ds. Ciro Machado wat betreft zijn tolerante houding tegenover het Barthianisme in zijn kerk, maar wel zijn we het van harte eens in zijn stellingname tegen aansluiting bij de wereldraad van kerken. De houding van ds. Ciro Machado heeft voor ons iets paradoxaals, omdat de antichristelijke Barthianistische theologie, die hij tolereert in de Igr. Indep., dezelfde is, die domineert en oriënteert in het theologisch denken in de Wereldraad. Aan de andere kant kunnen we niet instemmen met ds. Godoy, omdat hij een zeer vreemde dogmatische positie inneemt.

Ds. Godoy demonstreerde zijn theologische verwarring toen hij begon het woord "oikumené" te analyseren en de inhoud ervan ging overdrijven en helemaal buiten het bijbelse perspectief ging stellen, en er zo een duidelijk anti-schriftuurlijke betekenis aan gaf, vreemd voor hen, die enige kennis aan deze materie hebben.

Ik had het genoeg gedurende 8 jaar professor in de exegese van het Nieuwe Testament te zijn en heb dus enig recht met ds. Godoy en Prof. Werner Bieder van mening te verschillen in hun interpretatie van betekenis, gebruik en belangrijkheid van het woord "oikumené" in onze tegenwoordige theologie.

Het woord "oikumené" wordt in het Nieuwe Testament slechts 15 keer gevonden in speciale betrekking tot "bewoonde wereld", maar men kan niet bewijzen, dat het in een van deze gevallen is gebruikt in betrekking tot het volk van God in het bijzonder, en ook niet, dat het een buitengewoon belangrijke zaak is, of essentiële theologische betekenis heeft in de oude systematische theologie.

De Schrift christianiseert het woord niet of geeft geen enkele vage suggestie dat dit woord een religieuze broederschap van alle mensen betekent, zoals het populair gebruik in de afvallige Protestantse oecumenische beweging van de Wereldraad aangeeft. De Wereldraad heeft een theologische betekenis aan het woord "oikumené" gegeven, die niet te rechtvaardigen is in de Bijbel. Deze afvallige organisatie heeft het onfeilbare gezag van de Schrift verworpen en kan de Bijbel verdraaien en gebruiken om te bewijzen of te laten zeggen, wat hun leiders wensen.

Ds. Godoy demonstreert deze verwarring van de nieuwe theologie wanneer hij zegt: "Het doel van de komst van Jezus Christus was de wereld te redden (oikumené) en het doel van de kerk is te getuigen in de wereld (oikumené)!" Met betrekking tot de komst van Jezus Christus in deze wereld gebruikt het Nieuwe Testament "kosmos" (wereld) en niet "oikumené". Ook dan, wanneer het gaat over het getuigen van de gelovigen in deze wereld gebruikt het Nieuwe Testament bijna altijd het woord "kosmos" en bijna nooit oikumené. Alhoewel er een zekere over-

eenkomst tussen de beide woorden bestaat, is er tegelijkertijd ook een duidelijk alhoewel gering verschil, wat de auteurs van het Nieuwe Testament er toe bracht om het woord "kosmos" en niet "oikumené" te gebruiken, en dit geringe onderscheid moet door alle wetenschappelijke en eerlijke exegese gehonoreerd worden. Dit toont de oneerlijke en overdreven manier waarop de Wereldraad een bijbels woord genomen en verdraaid heeft, om te kunnen voldoen aan de theologische propaganda doelstellingen binnen de "oecumenische beweging".

Ds Godoy zegt: Jezus Christus kwam in de wereld om die wereld te redden. Dit achten wij onjuist. Dit is duidelijk door het feit dat de wereld niet gered is, en niet gered zal worden. Christus kwam om te redden hen die in Hem geloven, de uitverkorenen van voor de grondlegging der wereld (Ef. 1:4, Joh. 3:16)

De dood van Jezus Christus is weliswaar genoegzaam om alle mensen te redden, maar laat slechts de uitwerking zien in de redding van allen die in Hem geloven. Christus kwam om dit volk te redden, en dit volk zal gered worden.

De uitspraak van ds Godoy kan gemakkelijk zo worden uitgelegd, dat het universalisme ermee wordt geleerd, en moet daarom niet gebruikt worden. Het is een zin, geconstrueerd door de Wereldraad, omdat velen van hen op de een of andere manier in dit universalisme geloven, n.l., dat ieder mens in wezen kind van God is en dat onze plicht niet is hen te bekeren in bijbelse zin, en ook niet te eisen, dat ze hun oude godsdienst verlaten, maar hen tot het inzicht te doen komen van het overweldigende feit dat ze reeds kinderen van God zijn."

Uit een brief naar aanleiding van dit artikel:

"In de eerste plaats valt over het woord "oikumené" in het Nieuwe Testament nog wel iets meer te zeggen. Ik geloof niet, dat leidende figuren van de Wereldraad, zoals Visser 't Hooft, die over dit woord een studie schreef, de gehele beweging "ophangen" aan dit Nieuw-Testamentele woord. Want Visser 't Hooft zélf heeft er op gewezen, toen hij de geschiedenis van dit woordt in de loop der eeuwen naging, dat er in de vorige eeuw een ingrijpende wending in de interpretatie optrad, n.l. op het moment, dat het woord een bijvoegelijk naamwoord werd ter aanduiding van een subjectief menselijke houding: de "oecumenische gezindheid", het streven naar eenheid der kerken.

tevorens was het woord altijd de omschrijving van een subjectieve stand van zaken als b.v. "het romeinse imperium" in de bekende tekst Luc. 2:1 Ook is het natuurlijk niet helemaal waar, dat het woord nooit voorkomt in samenhang met Gods verlossingswerk, zie Hebr. 2:5. Inderdaad spreekt de Bijbel niet van een soort broederschap, maar wél gebruikt de Bijbel het woord in verband met Christus' komen in de wereld en het getuigenis der gelovigen. Zie Hebr 1:6, Matth. 24:14, Hand. 17:31, Rom. 10:18. Ik ben geheel eensgezind met de schrijver, wanneer hij verder het universalisme afwijst, overeenkomstig Dordse Leerregels Hfdst. II Maar ik wil toch ook wel waarschuwen tegen de pendant: individualisme. Men kan toch ook met recht spreken van een redden van de kosmos door God. Vergelijk b.v. Joh. 1:29; 3:16,17; 12:47; 4:42; 6:33; 2 Kor 5:19; 1 Joh. 2:2; 4: 9,14.

Maar dit alles wil niet mijn waardering voor de goede strijd van ds Le Roy in de schaduw stellen. Steeds bemerk je bij lectuur van buitenlandse orthodoxe kerken, dat wij in Nederland een rijke geschiedenis hebben en daarin ook in de geslachten een vorming ondergaan, die velen moeten missen. Het moest mogelijk zijn, dat veel meer Nederlandse lectuur vertaald werd."

K O L O N I S A T I E

=====

"De kolonie kent door haar monopoliepositie bij de verkoop van haar producten en door de vaak gunstige voorwaarden bij de aankoop van grondstoffen door de bemiddeling van het papierconcern een zekere stabiliteit. Er heerst in Monte Alegre een bescheiden welstand. Toch zijn er aan deze kolonie bezwaren verbonden, die haar dynamische ontwikkeling in de weg staan. Door de gebondenheid aan de toestemming van het concern voor verdere uitbreiding, zijn de expansiemogelijkheden beperkt. Dit zou in de toekomst actueel kunnen worden: van de 135 inwoners zijn 76 onder de 20 jaar. Ook kan men zich niet aan de indruk onttrekken, dat deze kolonie zich in een soort paternalistische afhankelijkheidspositie tot het concern bevindt, wat ondanks de uitstekende betrekkingen een verouderde samenlevingsvorm schijnt."

Zo eindigde de heer Van Santen zijn beschrijving van de kolonie Monte Alegre. Dit menen we hierover te mogen opmerken: Het is zeker geen dooddoener, wanneer nu de opmerking gemaakt wordt; eerst de historie in rekening brengen. Want een eerlijke vergelijking met de geweldige financiële inspanning b.v. in Castrolanda moet ons tot de erkenning brengen: Was deze mogelijkheid bij de firma Klabin voor het 5-tal niet kapitaalkrachtige pioniers er niet geweest, dan had er nooit een kolonie van vrijgemaakte gereformeerde boeren bestaan. Klabin gaf de mogelijkheid van omschakeling naar veeteelt toen de landbouw vastliep en fungeerde als bank voor de kolonisten, zonder dat er rente werd betaald of een inflatiecorrectie werd toegepast. Dit is de basis geweest, waardoor de kolonie Monte Alegre van de grond kon komen. Inderdaad wordt er voor sommige producten een lagere prijs bedongen, maar de geringe transportkosten geven vaak als uitkomst een concurrerende melkprijs. Hieruit moet niet deze verkeerde gevolgtrekking gemaakt worden: Monte Alegre is nu volkomen afhankelijk van een almachtig papierconcern. Want de papierindustrie ziet ook wel in, dat de boeren gegroeid zijn of groeien naar financiële onafhankelijkheid en dat de industrie ernstig gedupeerd zou zijn bij vertrek van de boeren. Daarom is het een zaak van wederzijds belang geworden. Dit blijkt ook duidelijk uit het nu te noemen punt uitbreiding.

Wat de expansie betreft mogen we tot nu toe dankbaar constateren, dat daarvoor steeds begrip was en hiervoor ook land beschikbaar is gesteld. De stagnatie in die uitbreiding heeft een heel andere oorzaak: opdroging van de imigratiestroom uit Holland. Om dit weer op gang te brengen vroeg het koloniebesteduur aan de firma Klabin garantie voor wegverbetering tussen het bestaande gebied en het uitbreidingsgebied. Na èèn week antwoordde men positief en zond technici voor het uitwerken van de plannen, en men was ons zó behulpzaam in het geven van gedegen voorlichting in Holland.

Nu kan men terecht werken met het door de heer Van Santen gegeven cijfermateriaal over de leeftijdsopbouw. Daarbij doet zich deze merkwaardigheid voor, dat er in de leeftijd van 0 - 12 jaar 65 kinderen zijn en van 12 - 20 jaar slechts 11. Voor uitbreiding van binnen uit is er dus momenteel een gering aantal jongeren. Maar over een aantal jaren wordt deze zaak inderdaad urgent. En daarvoor gaan de gedachten van het koloniebesteduur in de richting van een tweede kolonie. Misschien is het nog wel een gunstige omstandigheid, dat wij nu niet voor die taak staan. Als de goede ontwikkeling van de laatste jaren, onder de zegen des Heren, doorzet, worden de boeren financieel draagkrachtiger. En bij de stichting van een 2e kolonie kunnen we dan misschien een bundeling verwachten van: eigen inbreng, kredieten voor landaankoop, en gegroeide interesse uit Nederland.

A. Nap,

WIJ LEZEN SAMEN DE "INSTITUTIE"

=====

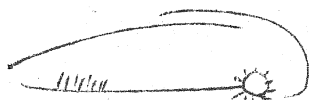
Boek IV, hoofdstuk III : 12,15.

12. Hoedanige opzieners men moet kiezen, leert Paulus op twee plaatsen uitvoerig (Tit. 1:7; 1 Tim. 3:1). De hoofdzaak echter komt hierop neer dat slechts zulken moeten worden gekozen, die van een gezonde leer en heilige levenswandel zijn, en die niet bekend zijn om enig gebrek, dat hun het gezag zou ontnemen en aan de dienst smaad zou toebrengen. Met de diakenen en ouderlingen staat het geheel evenzo. Men moet altijd toezien, dat ze niet ongeschikt of onbekwaam zijn, om de last, die hun opgelegd wordt, te dragen, dat is, dat ze toegerust zijn met die vermogens, die noodzakelijk zijn tot het vervullen van hun taak. Zo heeft Christus, toen Hij op het punt stond de apostelen uit te zenden, hen toegerust met de wapenen en de werktuigen, die ze niet konden missen. En nadat Paulus het beeld van een goed en waar opziener heeft geschilderd, vermaant hij Timotheus, dat hij zich niet zou bezoedelen door iemand te verkiezen, die aan dat beeld vreemd was (1 Tim. 5:22).

Het tweede punt, namelijk hoe ze gekozen moeten worden, betrek ik niet op de manier der verkiezing, maar op de godsdienstige vrees, die bij de verkiezingen in acht genomen moet worden. Vandaar het vasten en de gebeden, welke, naar Lucas verhaalt, de gelovigen gebruikt hebben, toen zij ouderlingen zouden verkiezen. Want daar ze begrepen, dat ze een allerernstigste zaak verrichtten, durfden ze niets ondernemen, dan met de hoogste eerbied en de grootste zorgvuldigheid. Maar vooral hebben zij zich toegelegd op de gebeden, door welke zij de Geest des raads en der onderscheiding van God begeerden.

15. De vraag is nu of de dienaar door de gehele kerk moet worden gekozen, of slechts door zijn amptgenoten en de ouderlingen, die de tucht hebben te oefenen, of dat hij door het gezag van één man kan worden aangesteld. Zij, die dit recht aan één man toekennen, halen aan wat Paulus zegt tot Titus (1:5): "Om die oorzaak heb ik U in Creta gelaten, opdat gij van stad tot stad ouderlingen zoudt stellen." Evenzo tot Timotheus (1 Tim. 5:22): "Leg niemand haastelijk de handen op". Maar zij vergissen zich, wanneer zij menen, dat of Timotheus te Efeze, of Titus op Creta een regerende macht geoefend hebben, zodat ze alles naar hun goeddunkenbeschikten. Want zij hebben slechts de leiding gehad, opdat ze het volk met goede en heilzame raadgevingen zouden voorgaan, niet om alleen met uitsluiting van alle anderen, te doen wat hun behaagde. En om niet de schijn te hebben, dat ik slechts iets verzin, zal ik dit duidelijk maken door een gelijk voorbeeld. Want Lucas verhaalt (Hand. 14:23), dat door Paulus en Barnabas in de kerken ouderlingen zijn aangesteld, maar de wijze of de manier, waarop dat gebeurd is, wijst ^{hij} tegelijkertijd aan, wanneer hij zegt, dat het gebeurd is door stemming: "Met opsteken der handen", zegt hij, "hebben wij in elke gemeente ouderlingen verkoren." Zij kozen dus twee mannen; maar de gehele menigte, zoals de Grieken bij verkiezingen en gewoon waren, gaf door opsteken der handen te kennen, wie zij wilden hebben. Immers, zo drukken ook de Romeinse geschiedschrijvers zich niet zelden uit, dat de consul, die de kiesvergadering leidde, nieuwe overheidspersonen koos, en zij zeggen dat zo alleen hierom, dat hij de stemmen ontving en het volk bij de verkiezing leidde. Ongetwijfeld is het niet te geloven, dat Paulus aan Timotheus en Titus meer toegestaan heeft, dan hij voor zichzelf genomen heeft. Wij zien dan, dat hij gewoon was zelf opzieners te kiezen uit de stemming van het volk. Zo moeten dus de bovengenoemde plaatsen verstaan worden, zodat ze niets afdoen van het gemene recht en de vrijheid der kerk.

Cyprianus spreekt dus juist, wanneer hij zegt, dat het van Gods gezag neerdaalt, dat de priester in tegenwoordigheid van het volk onder aller ogen gekozen wordt, en door het openbaar oordeel en getuigenis voor waardig en geschikt gehouden wordt. Immers, wij zien, dat op des Heren bevel bij de Levitische priesters dit in acht genomen is, dat ze vóór hun inwijding voor de ogen van het volk geleid werden. (Lev. 8:6; Num. 20:26). En op geen andere wijze wordt Matthias aan het college der apostelen toegevoegd, en op geen andere wijze worden zeven diakenen gekozen, dan onder toezicht en goedkeuring van het volk. Deze voorbeelden, zegt Cyprianus, tonen aan, dat de ordinering van een priester slechts mag plaats vinden met medeweten van het volk, dat er bij behoort te zijn, opdat de ordening rechtmatig en wettig zij, daar ze door aller getuigenis onderzocht is. Wij zien dus, dat dit naar Gods Woord de wettige roeping van een dienaar is, wanneer door de eenstemmigheid en goedkeuring van het volk diegenen gekozen worden, die geschikt bevonden zijn. En dat de andere herders de verkiezing moeten leiden, opdat niet door lichtvaardigheid, of door partijschap of door oproerigheid door de menigte wordt gezondigd.

HET WEEVERZICHT

=====

De cijfers over de maand MAART luiden als volgt:

Dag	Temperaturen		Regen in mm	Dag	Temperaturen		Regen in mm	Dag	Temperatuur		Regen in mm
	Max.	Min.			Max.	Min.			Max.	Min.	
1	36	19	2,6	11	33	13	-	21	38	18	-
2	34	18	-	12	35	13	-	22	37	19	29,3
3	36	18	-	13	35	13	-	23	28	20	-
4	25	20	-	14	37	16	-	24	32	19	-
5	35	19	4,6	15	38	19	-	25	32	17	26,8
6	32	14	12,7	16	38	19	-	26	27	16	6,5
7	27	12	-	17	39	19	-	27	21	20	-
8	24	13	-	18	38	18	-	28	28	14	5,7
9	28	13	2,5	19	38	18	-	29	32	15	-
10	27	12	-	20	38	17	-	30	32	15	-
								31	31	16	-

De maximum temperatuur is gemiddeld 32,6 °C en de minimum temperatuur gemiddeld 16,5 °C. Het regentotaal bedroeg 90,7 mm. Per regendag was dit een gemiddelde van ruim 11,3 mm.

Hieronder volgen vergelijkende cijfers van de drie eerste maanden van 1965:

	Max.t	Min.t	Regen
Januari	35,6	18	100,7
Februari	34,1	18,7	207,4
Maart	32,6	16,5	90,7

Hieruit zien we, dat ook de maand maart nog zeer warm was, al was de temperatuur wel iets lager. Vandaar, dat de spurrie het hier en daar te kwaad kreeg. In het midden van de maand waren er 12 dagen zonder regen, waarvan geprofiteerd is door hooiwinning, wat dan ook in enkele dagen droog was door de hoge temperatuur.

M. Groenvéld,

voor de mededeling en het agendum.

2. Eenzelfde schrijven van de Kerken van Australië, die in synode vergadering bijeenhopen te komen. Ook aan deze kerken wordt een dank-brief geschreven.

3. Brief van br. C. de Vries uit Tres Arroyos, Argentinië. Deze hoopt D.V. 29 april in Monte Alegre aan te komen om een bezoek aan onze koloniegemeenschap te brengen. Br. De Vries wil mogelijkheden voor hem in de kolonie bezien, om daarna enige tijd naar Holland te reizen. Deze br. leeft van harte mee met het beroepingswerk.

4. Brief van de Igreja Evangélica Reformada te Castrolanda met een uitnodiging om aanwezig te zijn bij de inwijdingsdienst van het nieuwe kerkgebouw aldaar.

We besloten te antwoorden aan de kerkeraad van Castrolanda, dat we tegen een "inwijdingsdienst van een kerkgebouw" bezwaren hebben.

Er werd besloten ds Brandes een brief te schrijven, dat de Kerk van Christus te Monte Alegre het bedanken van ds Brandes respecteert, gezien ook de redenen waarom. Wij mogen ook hierin zien de leiding des Heren, die in Zijn wijsheid en almacht weet wat het beste is. Geve de Here aan ds Brandes kracht en wijsheid om ~~in~~ getrouwheid verder te arbeiden.

Verder zal ds Los een brief geschreven worden, dat we het bedanken voor het beroep naar Monte Alegre van ds Brandes ontvangen hebben. We hadden zo graag gezien, dat deze predikant zich aan onze gemeente verbonden had. Nu dit niet zo is, willen we ds Los allereerst hartelijk danken voor zijn actieve voorlichten aan ds en mevr Brandes, en tevens hem vragen of hij weer verder zijn medewerking wil verlenen bij het beroepingswerk.

We besloten om D.V. vrijdagavond 22-4-66 een gemeentevergadering te hebben in verband met het beroepingswerk. Dan kan ook bekend gemaakt worden om op ondertekende briefjes namen op te geven voor de vacature van een ouderling.

Er zullen preken besteld worden bij Fa Wesdijk en Liebeek te Barendrecht

Hierna ging br Jans voor in dankzegging en sloot de praeses de vergadering.

J. Glas.

ZENDINGS- EN EVANGELISATIECOMMISSIE

Op 26 april vergaderde de Zendings- en Evangelisatiecommissie. Onder meer werd verslag uitgebracht van 15 huisbezoeken. Ook werd besproken de nieuwe richtlijn voor huisbezoek. Over een en ander hopen we spoedig - de kerkeraad zegde dit reeds toe - de gemeente weer eens volledig in te lichten. De aanleiding voor dit berichtje is de laatste zaak, die op die avond door br. K. Sikkema naar voren werd gebracht. Reeds eerder trachtten we de armste Brazilianen in onze omgeving te helpen met warme winterkleden. De vraag werd besproken of dit nu ook nodig was. We waren het met elkaar eens, dat er iets gedaan moet worden. Daarom roepen we primair de hulp van de kolonisten in deze vorm in: indien U warme, hele kleden, speciaal voor kinderen beschikbaar hebt, wilt U die dan vóór zaterdag 7 mei aanstaande inleveren bij een van de adressen: R. Alkema, A. Nap of K. Sikkema ?

A. Nap.

V a n d e E S C O L A E B E N É Z E R

- GEESJE TIMMERMAN slaagde in Curitiba voor het examen Portugees. Dankbaar voor deze uitslag hopen we dat de studie voor de andere vakken nu ook spoedig met succes bekroond wordt.
- Het schoolbestuur besloot dat per 1 februari voor klas 1 worden toegelaten die leerlingen, die vóór 1 maart van hetzelfde jaar de leeftijd van 6 jaar hebben bereikt. Hiermee vervalt de oude regeling.
- Juffr. DEES heeft per 1 juli ontslag aangevraagd en wil graag zo spoedig mogelijk na deze datum naar Brasil vertrekken.
- Ondanks de Kritische Kroniek gaat de cursus Portugees gewoon door.
A.N.

VERENIGINGSNIEUWS

MANNENVERENIGING

- 3 mei: J. Glas: "Gods weg met Zuid-Afrika.
17 mei: M. Bos: ?
31 mei: R. Nauta: ?

VROUWENVERENIGING Afd. A.

- 3 mei: Zr J. Buitenhuis-Petter: Kerkgeschiedenis Schets 4
17 mei: Zr I Buitenhuis-Spijker: 1 Timotheus 4:11-16
Schets in R.h.W. no 4-1963

VROUWENVERENIGING Afd. B.

- 10 mei: Zr G. Groenveld: Hebr. 8, Schets R.h.W. nov. 1962
Lezen: Zr P. Timmerman.
24 mei: Zr M. Bos: Schets Jeruzalem of Babylon no 8
Lezen Zr G. Groenveld.

JEUGDVERENIGING

- 11 mei: Arend Buitenhuis: Art. 29 N.G.B.
18 mei: Hendrik Jan Buitenhuis: Art. 30 N.G.B.
1 juni: Vrij onderwerp.

KLEINE JEUGDVERENIGING

Geen opgave ontvangen.

De HERE verrijkte ons huwelijk
wederom met de geboorte van een
kind van Zijn Verbond.

WILLEMEN THEODORA
zusje van Reintje

Monte Alegre, 5 april 1966
E. Nauta
I. Nauta-Janssens.